

André van Duin...

In 1962 bestond onze harmonie 60 jaar. Ter gelegenheid van dit jubileum, was er een optreden van enkele bekende artiesten van de televisie waaronder ook de komiek André van Duin.

Van Duin was op televisie ontdekt tijdens een talentenjacht en werd door zijn komische muzikale acts ineens enorm populair.

Het feit dat de organisatie van het feest zo'n artiest kon betalen moet gelegen hebben aan het feit dat het contract van zijn optreden dateerde van vóór zijn doorbraak op de televisie.

André was toentertijd zeventien jaar oud, hij had nog geen rijbewijs en was onder begeleiding van zijn vader.

Samen met nog enkele andere artiesten arriveerde hij in de wei aan de Kruisstraat alwaar de feesttent stond. Daags tevoren hadden hier nog koeien gegraasd. De koeieflatten waren wel gespreid, maar waren hier en daar nog niet hellemaal droog. "Kelééére wat stinkt het hier", waren zijn eerste woorden toen hij uit de auto stapte.

Alvorens van Duin ging optreden installeerde hij zelf zijn bandrecordertje, waarop de begeleidende muziek stond. Hiervoor werd hij verwezen naar de speciaal voor hem ingehuurde geluidsman, de heer Kempeneers uit Oirsbeek. Kempeneers had de apparatuur opgesteld achter een gordijn aan de zijkant van het podium. Van Duin vroeg aan de heer Kempeneers waar zich het stopcontact bevond voor de stekker van zijn bandrecorder. Deze wees hem de plek achter het podium waar zich het stopcontact moest bevinden.

Al zoekende trapte van Duin in een koeieflat die tijdens de inrichting van de tent schijnbaar over het hoofd was gezien, het was namelijk in die tijd niet gebruikelijk dat de tent voorzien was van een houten vloer. Zijn schoenen en witte sokken zaten volledig onder de koeiestront.

Hij werd toen vreselijk kwaad: "Wat is dat hier voor een 'kelerezooi', eerst heb ik uren moeten zoeken naar dit 'keleredorp' en nu sta ik ook nog met mijn poten in de 'kelerestront'; keléére, wat moet ik nou".

De heer Kempeneers, altijd zeer rustig en gevat van aard, sprak: "Jongen, maak je niet zo druk, het is maar stront. Blijf kalm er is niets aan de hand, aan het eind van deze wei staat een grote ronde bak met drinkwater voor de koeien, je trekt je schoenen en je sokken uit en spoelt ze schoon, dat vinden die koeien niet erg".

"Val daarbij niet in die 'kelerebak' met water want dan ben je nat".

André moest om deze komische opmerking zodanig hilarisch lachen dat hij het incident vergat.

Ik heb hem in zijn latere carrière op televisie meer dan eens het woord koeiestront horen gebruiken, een teken dat van Duin vaker dan eens aan Bingelrade moet hebben teruggedacht.

Cor Geilen